

VERSLAG TBWO ONROAD van 13/08/16 tot 15/08/16 door Gwen Voets

Aangezien de échte TBWO voor mij te lang en te zwaar is om in 3 dagen te kunnen rijden, besloot ik een half jaar geleden om de onroad-versie te proberen. Die was nog **nooit volledig gereden**, enkel door Stef en Elias elk hun deel van de verkenning.

Veel voorbereiding hebben we niet gedaan: pas een week tevoren hebben we bekeken welke afstand per dag haalbaar was en **slaapplaatsen** vastgelegd. De keuze viel op de **jeugdherberg in Geraardsbergen** en **sporthotel LPM2 in Durbuy**. De dagafstanden waren dan ongeveer **160 + 170 + 100 km**, excl. verplaatsingen naar de slaappleats. Elias koos ervoor om zijn TBWO ook op deze manier in te delen, en kon daarom het grootste deel van mijn bagage op zijn fiets meenemen. Mede dankzij het warme weer hebben we deze wel tot een minimum kunnen beperken!

Qua fietskeuze twijfelde ik eerst nog tussen koersfiets of MTB, maar na enkele voorjaarsklassiekers in de Vlaamse Ardennen was het snel beslist: **MTB!** Een klein verlies aan snelheid maar een gróte winst aan comfort! Die keuze heb ik mij onderweg geen moment beklagd.

Ik vertrok dus rond **9u45** op het **strand in De Panne** met enkel een goed volgeladen rugzak en een klein zakje kleren aan mijn stuur. Na een twintigtal vlakke en winderige kilometers door de **polders** begon het parcours al redelijk snel te golven. En bij Poperinge rij je het Heuvelland binnen en begint het echte werk: de **Baneberg/Rodeberg** en de **Kemmelberg**, twee hellingen uit Gent-Wevelgem. Die deden pijn, blijkbaar waren de benen nog niet helemaal warm gedraaid, terwijl de temperatuur toch al behoorlijk opliep. Na een eetpauze in de bossen op de Kemmel ging het richting Menen en Kortrijk. Dit allemaal over rustige landbouwwegen, die wel zachtjes op en af gingen. De westenwind kwam hierbij goed van pas om er een strak tempo in te houden.

De eerste 100km waren de benen eigenlijk niet goed, en had ik vooral schrik voor de laatste 50km dwars door de Vlaamse Ardennen met **niet minder dan 8 Ronde-van-Vlaanderen-hellingen**. Na 114km kwam ik boven op de **Kluisberg** en kon ik bevoorraden. Of het aan de cola lag die ik daar heb leeggedronken of aan het rijstvlaaike weet ik niet, maar de volgende kilometers tot aan de finish gingen verrassend vlot. De snelle opeenvolging van **Trieu/Knokteberg – Paterberg – Koppenberg – Steenbeekdries – Foreest – Taaienberg** en wat later de **Muur** werden redelijk vlot verteerd. Het helpt natuurlijk dat je aan een MTB-verzetje kan klimmen! ;-)

Uiteindelijk kwam ik om 20u30 nog in een redelijk goede staat aan de jeugdherberg aan met **168km** en **1250hm** op de teller. Een goed uur later arriveerde Elias ook en konden we in een lokaal frituur nog een groot bord spaghetti verorberen.

De **volgende dag** begint onvermijdelijk met de beklimming van de **Bosberg** waarna je niet veel later Vlaams Brabant binnenrijdt. Daar volgt nog een kuitentertje met de **Congoberg** en vanaf dan wordt het heel lang vals plat op en neer. Na wat flirten met de taalgrens kwam ik in Tubize: een dieptepunt (figuurlijk toch) in het parcours, een lelijke Waalse stad, màr er zijn wel bakkers enz dus een goede reden om hier wél te passeren. De rest van de dag kom je namelijk nog weinig bewoonde wereld tegen!

Van Tubize gaat het via het Kanaal Brussel-Charleroi verder naar de onderrand van Brussel. Dorpjes als Ittre en Haut-Ittre kende ik enkel van de verkeersinfo rond Brussel maar er blijken ook een paar **stevige klimmetjes** te liggen (oa de Rue du Mur heeft haar naam niet gestolen!). Hierna duik je terug de 'buiten' in waar zowaar **kasseistroken** opduiken. Van het Noord-Franse type, sommige heel lang en niet allemaal even effen.

Rond de middag had ik een dipje, gedeeltelijk door een slechte recuperatie van al het vochtverlies van gisteren en niet zo'n goede nachtrust, dus stopte ik langs één van de kasseistroken voor een lunchpauze. Met een half flesje Aquarius en de mattentaart uit Geraardsbergen kwam ik er terug een beetje bovenop.

Het parcours liep daarna gezapig verder tussen de **graanvelden** in Waals-Brabant, golvend, maar netto wel in stijgende lijn. Het was ondertussen terug warm en er was weinig schaduw te vinden! Voor mijn watervoorraad was ik aangewezen op een café in Genappe, dat véél te duur was om er nog iets anders te drinken (3.40€ voor Ice-Tea, hum).

Een hoogtepunt op het parcours is **Villers-la-Ville**, enerzijds door de abdij en anderzijds door de mooie kasseiklim eerst door het bos en daarna enkele kilometers verder door de velden. Maar verderop kom je via Gembloux en Grand-Leez weer tussen de eindeloze graanvelden, op een plateau dat langzaam oploopt richting Maas. Heel veel is er hier niet te zien, echt een saai stukje België!

Net toen ik het echt beu begon te worden kwam er wat bos in zicht, en begon de weg serieus te dalen. De **Maasvallei**? Jawel, eindelijk! Vanaf nu eindelijk schaduw en Ardense uitzichten! In **Marche-les-Dames** verandert de omgeving ineens in rotsen en bos. Bij Namêche stak ik de Maas over om de klim naar het **Famenne-plateau** te beginnen. Na een korte bevoorrading in een kleine Delhaize (op zondagavond!) begon deze klim door de mooie vallei van de **Samson** eerst gezapig. Maar hij blijft wel heel lang duren en wordt tegen het einde zeer steil. Pas rond **Gesves** kom je op het plateau en zijn de hoogteverschillen terug kleiner.

Het parcours liep dan verder over heel rustige weggetjes, langs enkele mooie kasteeldomeinen en kleine onbekende dorpjes, terwijl de zon stilaan onderging. Ik vond **Durbuy** toch wel heel ver weg liggen en was heel blij toen ik aan de afslag kwam die me snel bergaf tot in het centrum van Durbuy bracht, rond 21u en met **178km en +/- 2200hm**. Hier eerst wat eten gezocht voor ons beiden (panini en pannekoeken met nutella) en dan snel door het pikdonker naar het hotel. Elias arriveerde daar een 2 uurtjes later.

Dag 3. 's Morgens, na een zeer degelijk ontbijt, begon ik onvermijdelijk aan een lange klim terug naar het parcours. Boven had ik wel een mooi zicht op de heuvelruggen waar het vervolg van het parcours over gaat. Het eerste dorp was Bomal, waar ik van plan was om naar de bakker te gaan. Pech, daar is dus niks! Dan maar afwachten tot een volgende dorpje?

Vanuit **Bomal** begint de langste klim uit het parcours, en waarschijnlijk één van de langste van België: van aan de Ourthe tot boven in Izier, **350 à 400 hm**. Ondanks het goede ontbijt toch al eerste hongertje moeten verhelpen. Verderop enkele kilometers over een heel drukke baan om de E25 over te steken bij Werbomont, een stukje parcours dat nog voor optimalisatie vatbaar is. In Werbomont is wel een bakker... die vanaf 15/08 (= vandaag) in verlof was :-(. Hierna daal je af naar de vallei van de **Lienne** en dan komt er wéér een lange klim naar Basse-Bodeux bij Trois Ponts. Joepie, hier is een camping met café waar ik dan maar bij gebrek aan iets anders 2 grote suikerwafels kocht, mmm!

Vanaf hier gaat het bergaf over een '50 shades of grey'-asfalt-bosweg en dan via **Lierneux** naar **Grand-Halleux**. Ook in Grand-Halleux is absoluut niks van horeca te vinden en omdat mijn drankvoorraad bijna op was, ben ik dan maar tot aan het kerkhof gereden (*TIP: kerkhoven hebben altijd een kraantje!*). Vanaf Grand-Halleux gaat de volgende lange klim naar **Mont-le-Soie**. Puffen op het warme asfalt!

Maar iets verderop een verrassing als blijkt dat ik al in het **Duitstalig deel** van België ben, meer bepaald in het **Staatsbos van Roth**. Hier gaat een mooi fietspadje door dat uitkomt aan de hut van

de langlaufpistes. Tijd en zin om te gaan zitten om iets te eten heb ik niet, maar ik neem er wel een Magnum-ijsje mee voor onderweg!

Vanaf dan begint het echt mooi te worden nadat je de E42 bent overgestoken. Het parcours passeert **Sankt-Vith** langs het noorden en gaat dan naar **Schönberg**, niet zonder eerst nog een steile klim te doen vanwaar je kan genieten van de **typische vergezichten van de Oostkantons/Schneifel**. Ook nog een héél mooie lange bosweg brengen me in het dorp Schönberg, op 14km van het einde!

Uiteraard is het niet rustig uitbollen. We doen eerst een steile klim uit Schönberg om nadien terug af te dalen naar bijna dezelfde plaats (*het zal niet verbazen dat Elias dit deel heeft ontworpen*), en gaan dan al de Duitse grens over om richting **Auw bei Prüm** te rijden. En dit dorpje ligt boven aan de steilste klim uit het parcours, *auw!!* Nu komt het einde wel heel dichtbij, maar ook voor mijn energiepeil. Het is dus uitkijken naar waar eindelijk die grenspaal in zicht komt 🤔! Ironisch genoeg had ik hem pas gezien toen ik er bijna voorbij was...

Statistieken: totaal **455km en 5500hm**, waarvan **426km en 5200hm op het officiële parcours**. In totaal **32u** onderweg geweest (exclusief overnachtingen) over 3 dagen gespreid. Het was een leuke ervaring om eens een tocht in *'light-trekking-vorm'* te doen en smaakt wel naar meer. Omdat je op de baan rijdt hoef je nooit echt diep te gaan als je niet wil, dus kan je eigenlijk heel lang blijven rijden ook al ben je moe. Maar mountainbiken blijft natuurlijk veel leuker ;-)!

Voorlopig ben ik enige finisher in TBWO onroad, dus de weg ligt open voor andere geïnteresseerden. Voor de liefhebbers van lange afstanden is het in België zeker een aanrader. Is voor de beteren waarschijnlijk wel in 2 dagen (of nonstop ?) te doen. Ben wel benieuwd wie dit met een koersfiets aandurft ... 😊 .

Gwen Voets